

Mijn problemen met het verenigen

December is een goede maand om terug te kijken. Terugkijken op een jaar imkeren. We gaan allemaal op verschillende wijzen met onze bijen om. Toch blijven er activiteiten die elke imker moet/wil verrichten. Neem bijvoorbeeld het verenigen van volken.

Ik wil mijn bijdrage in BIJEN afronden met een verhaal over mijn problemen met het verenigen. Ik was er zo mee bezig, dat ik er van droomde. In deze laatste bijdrage van mij in BIJEN wil ik u mijn droom, de volgende parabel, niet onthouden!

Ik had vijf volken op m'n stand staan die allemaal goed vlogen. Toch was er een groot verschil tussen deze volken.

Een groot volk was erg actief. De bijen waren op vele plaatsen in mijn tuin te vinden. Geen wonder; het volk was groot en sterk.

Een wat kleiner volk blies haar partijtje ook mee. Niet zo nadrukkelijk als het grootste volk, maar toch duidelijk aanwezig.

Daarnaast waren er drie kleinere volken, met weliswaar actief vliegende bijen, maar ze konden toch niet helemaal een vuist maken tegen de twee andere volken.

Ze misten teveel aan sterkte. Als je alle volken goed bekeek viel op dat ze vooral bevolkt werden door (oudere) vliegbijen. Jonge bijen en broed was er bij alle duidelijk minder. Geen goed teken! Er moesten nieuwe bijen bijkomen. Elk volk had ze hard nodig.

In de kasten ging het zo z'n gangetje. De koningin presideerde temidden van haar hofstaat. Er waren wat bijen die zich om deze 'bestuurders' bekommerden, maar hun aantal was (te) gering. De werksters vlogen lekker, maar het was niet direct hun probleem hoe het daarbinnen in de kast ging. Af en toe was er wel eens een bij die tot de hofstaat toe wilde treden, maar met zo weinig kandidaten werd het slecht besturen.

Ik moest dus ingrijpen!

Volk een en twee verenigen? Ik zou dan een groot

volk met veel bijen krijgen. En hopelijk zouden dan meer bijen bij de hofstaat willen gaan behoren; er waren nu toch immers veel meer gegadigden. Maar wat moest ik met de andere drie volkjes? Die kon ik niet aan hun lot overlaten, ook al wilden ze niet graag verenigd worden met de grotere twee. Ze zouden dan hun knusse groepje moeten opgeven en meedoen in een groter geheel en niet echt nog opvallen. Alhoewel: de meeste vliegbijen van deze volkjes hadden er niet zo'n probleem mee, ze voelden zich toch al verwant met de andere bijen: ze lazten hetzelfde blad.

Dus een gesprek als imker met m'n twee grotere volken. 'Beste bijenvriendinnen van mij, hoe lossen we dit probleem op?'

Er werd besloten tot een koninginnen- en hofstaat-beraad. Ik zou de uitslag wel horen. En ja, na een paar dagen legde ik vol spanning mijn oor tegen de kasten en ... de hoge dames wisten het antwoord.

'Baas, geen probleem!' 'We zijn niet van die baasspelers, met inspraak kom je verder' 'Een ieder mag z'n eigen specialiteit houden. Graag zelfs. Dat

maakt ons grote volk juist aantrekkelijker.' 'Wel willen we dat alle bijen zich onder een hofstaat schikken. Wij kunnen ons dan als groot volk op de dracht storten en ongetwijfeld zijn er ook andere voordelen te halen.'

'We hoeven ons dan niet meer bezig te houden met kleinkastelijk geneuzel of het proberen elkaar vliegbijen af te vangen.' 'We hopen ons samen beter te kunnen verdedigen tegen allerlei aanslagen op ons volk door de boze buitenwereld.'

Toen ik dit hoorde was voor mij de pijn uit de lucht. Ik heb de vijf volken verenigd. Er zijn wel een paar bijen weggevlogen. Waarheen? Geen idee! Er kwamen er echter ook bij! Wel weet ik dat de beste bijen gebleven zijn. Net na de vereniging gaf het nog wel wat gekibbel op de vliegplank maar door verstandig leiderschap van de hofstaat kan ik trots zijn op mijn supervolk.

Imkers in Nederland, dromen jullie ook wel eens zo'n parabel?

Voor u allen een wijs bijenjaar toegewenst.

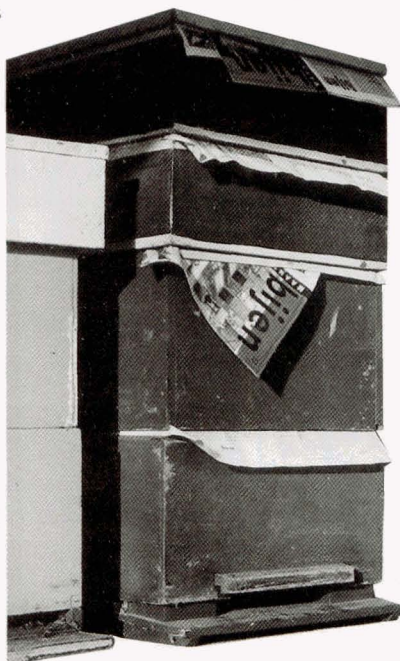

Foto: P. van Schaik.